

Інтенсивність використання методів рефінансування іпотечних активів кредиторами залежить від:

а) вартості процедури рефінансування та її привабливості порівняно з іншими методами фінансування;

б) рівня стандартизованості та однорідності іпотечних кредитів, що входять до іпотечного портфеля комерційних банків;

в) рівня кредитної активності комерційного банку на іпотечному ринку, оскільки він не може продати весь свій іпотечний портфель або найкращу його частину

Список літератури

1. Бажанов О. Є. Пошук шляхів залучення довгострокових фінансових ресурсів при іпотечному кредитуванні: змішана модель рефінансування / О. Є. Бажанов // Економіка розвитку / Харківський національний економічний університет. – 2004. – № 3. – С. 50–53.
2. Олійник О. О. Способи іпотечного рефінансування та можливості їх використання в Україні / О. О. Олійник // Економіка. Фінанси. Право. – 2004. – № 9. – С. 9–12.
3. Міщенко В. Реструктуризація кредитів в умовах кризи: світовий досвід і можливість застосування в Україні / В. Міщенко, В. Крилова, М. Ніконова // Вісник НБУ. – 2009. – № 5. – С. 12–17.
4. Постанова НБУ № 328 від 03.06.2009 р. «Про заходи щодо забезпечення погашення кредитів» [Елек-тронний ресурс]. – Режим доступу : <http://news.yurist-online.com/laws/4629>.
5. Вовчак О. Досвід рефінансування іпотечних кредитів через механізм сек'юритизації в Україні / О. Д. Вовчак, І. В. Ковалишин // Вісник НБУ. – 2009. – № 12. – С. 10–13.
6. Офіційний сайт Української національної іпотечної асоціації [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www/unia.com.ua>.

Одержано 17.12.13

УДК 101.1+575.17

К.Н. Марченко, доц., канд. техн. наук, С.І. Шматько

Кировоградский национальный технический университет

Фізичні аспекти інформації

Розглянута інформація як описова характеристика вібраційного стану енергії. Наведені дані про механізми сприйняття людиною інформації.

інформація, енергія, вібрація, органи відчуття

Згідно універсальному закону збереження енергії, енергія ні звідкіля не виникає і нікуди не зникає. Енергія вічна і існує у Вічному Завжди. Енергія лише переходить із одного стану в інший, приймає різноманітні структури. Постійна зміна станів енергії – це спосіб її життя. Структуровану та організовану певним чином енергію прийнято називати *системою*.

Інформація – це описова характеристика стану енергії (системи) або процесу її переходу в інший стан.

Таким чином, безліч перетворень і станів енергії обумовлює безкінцеві обсяги постійно існуючої інформації. Але інформація, як така, існує для певного суб'єкта

(того, хто сприймає інформацію) лише тоді, коли потрапляє у поле свідомості цього суб'єкта. Інша інформація для нього існує потенційно.

Потрапивши у поле свідомості суб'єкта, інформація обумовлює необхідність певним чином реагувати на неї, а також необхідність прийняття рішення відносно інформації: ігнорувати, миттєво реагувати, поставити на чергу для подальшого більш глибокого усвідомлення з прийняттям рішення, прийняти (запам'ятати та використовувати), змінитися, як системі, з урахуванням нової інформації тощо.

У вібраційному всесвіті кожна енергетична структура проявляє себе вібраційно. При цьому для стабільної енергетичної структури характерні певні прояви, які повторюються, що обумовлює досить визначену сукупність вібраційних частот або вібраційний спектр, роблять цю енергетичну структуру впізнаваною та передбачуваною. Тепло, світлість, колір, звук та інші прояви системи припадають на різні смуги вібраційного спектру. Зміна стану енергетичного структурованого об'єкту супроводжується зміною його вібраційних модуляцій.

Все у Всесвіті вібує і випромінює хвилі, які ми відносимо в різних випадках до хвиль звуковим, світловим, тепловим, ударним і т.д. Для сприйняття тих або інших хвиль, особливо близьких по частоті до меж діапазону сприйняття, необхідне частотне підстроювання усвідомленим зсувом уваги і власних частот що сприймає. Напрямок фокусу уваги і частотне підстроювання - такі мінімальні умови прийому і розпізнавання інформації.

Вібраційна інформація сприймається завдяки вібраційно-частотному резонансу. Для взаємодії з певним об'єктом на інформаційному рівні необхідно налагодити власний вібраційний контур на відповідні частоти для входу у стан вібраційного резонансу. Так працюють не лише радіо- і телеприймачі, а й сама людина. Так першою достовірно науковою теорією слуху була теорія чудового німецького природодослідника, фізика і фізіолога Германа Гельмгольца, яку називають теорією резонансу.

Для людини на даний час відомі шість способів представлення та інтерпретації інформації та відповідних засобів підтримки – провідників, про які кажуть, у тому числі, як про органи відчуття. Прийнято вважати, що середнє людське око в середніх умовах денного освітлення сприймає надзвичайно вузький (в порівнянні із спектром можливих випромінювань) діапазон довжин хвиль: від 380 до 780 нм. Частотний діапазон звуків, що сприймаються вухом, Гц, 16-20 до 20000.

Таблиця 1 - Характеристика об'єктивних дій сприймаючих апаратів і одержуваних відчуттів

Фізичний процес	Довжина хвиль, мм	Частота коливань, Гц	Сприймаючий орган	Відчуття
Механічні	—	до 1,5 тис.	Шкіра	Дотик
Звукові коливання	вище 12 12-13	нижче 20 20-20 тис.	Внутрішнє вухо	Слух
Ультразвук	нижче 12	вище 30000	—	—
Електричні хвилі	до 0,1 0,1-0,004	30×10^{12} 8×10^{14}	Шкіра	Тепло
Світлові хвилі	0,008-0,004 0,004-1,00001	$4 \times 10^{14} - 8 \times 10^{14}$ $8 \times 10^{14} - 5 \times 10^{15}$	Сітківка ока	Світло, колір
Рентгенівські хвилі	0,0000008- 0,0000005	$4 \times 10^7 - 6 \times 10^{10}$	—	—

Ми бачимо, що зі всіх можливих видів руху матерії, розташованих у порядку зменшення довжини хвилі і збільшення числа коливань в секунду, лише деякі відбиваються органами чуття. Проте, викликає сумнів, що інформаційна система людини працює дискретно, а інформація, доступна людині доступна у вигляді вузьких частотних смуг.

Часто згадується про шостий орган чуття - інтуїцію. Де ж знаходиться цей орган, який для нас не представлений явно? Вченими були отримані наступні дані:

«...шишковидна залоза зі своїм особливим пристроєм тілець в нервових клітинах і маленькими крупинками мозкового піску тісно пов'язана з вольовою передачею і прийомом рентальної вібрації. Західні фахівці були уражені дивовижною схожістю шишковидної залози з однією частиною приймального пристрою, використовуваного в радіотехніці: воно також містить частинки, що дуже нагадують «мозковий пісок» шишковидної залози» [1].

«ДНК представляет собой антенну, снимающую с электромагнитного поля Земли определённую закодированную информацию, поступающую из космоса» [2].

«Согласно данным российских ученых, наша ДНК участвует в этом процессе в значительной степени как настоящая приемо-передающая антенна. В исследованиях ДНК также принимали участие лингвисты - они пытались расшифровать язык кода ДНК. Они сделали поразительное открытие: шаблон «бесполезной ДНК» полностью повторяет строение человеческого языка, включая грамматику и синтаксис» [3].

Мозок виступає інтерпретатором, аналізатором інформації і індивідуальним центром ухвалення рішень по відношенню до інформації. Встановлено, що мозок людини вібрує на певній частоті, яка може змінюватися.

Важливо, що людина може свідомо змінювати частоту і довжину хвиль, що створюються мозком для знаходження резонансу з потрібними джерелами інформації. Розрізняють характерні діапазони частот роботи мозку, які також називають ритмами:

- дельта-ритм (від 0.5 до 4 коливань в секунду, амплітуда - 50-500 мкВ);
- тета-ритм (від 5 до 7 коливань в секунду, амплітуда - 10-30 мкВ);
- альфа-ритм (від 8 до 13 коливань в секунду, амплітуда - до 100 мкВ);
- сигма-ритм - "веретена" (від 13 до 14 коливань в секунду);
- бета-ритм (від 15 до 35 коливань в секунду, амплітуда - 5-30 мкВ);
- гамма-ритм (від 35 до 100 коливань в секунду, амплітуда - до 15 мкВ).

Свідомий перехід від одної частотної смуги до іншої дозволяє людині налагоджуватися на прийом певної інформації Всесвіту.

Частотні інтервали вібрацій Всесвіту називають планами буття або вимірами. Певна істота "потрапляє" на той план буття, на якому зосереджується її свідомість. Досить подовжене таке зосередження можна розглядати як життя істоти на цьому плані. Свідомість людини переважно зосереджена на фізичному плані буття, але людина може шляхом перенесення фокусу уваги зосередитися на сприйманні вібрацій інших планів. Систематичне тренування таких зміщень вібраційного резонансу відкриває для людини інші виміри Всесвіту, що відомо як екстрасенсорне, тобто надчутливе, сприйняття.

Головним аспектом та результатом цієї роботи є збагачення внутрішнього світу людини, розширення її світоглядних обріїв та можливостей.

Список літератури

1. http://planetagaya.ucoz.ru/index/shishkovidnaja_zheleza/0-107
2. Гаряев П.П. Волновой генетический код. Москва, 1997. – 108 с.

3. Келли Р. Человек-антенна. Акупунктура как метод духовного целительства. - СПб.: ИГ «Весь», 2010. - 240 с.

Одержано 24.12.13

УДК 171

С.П. Римар, ст.викл.

Кіровоградський національний технічний університет

Морально-філософське осмислення проблеми когнітивного дисонансу

У статті розглядається проблема актуальності і необхідності морально-філософського аналізу емпіричних висновків і передбачень психологічної теорії когнітивного дисонансу, яка дещо спрощено зводить ситуацію особистісного морального вибору до стану внутрішнього дискомфорту, спричиненого невідповідністю між певними когнітивними елементами свідомості. В наш час на основі експериментальних даних психологічних теорій вибудовуються і навіть нав'язливо реалізуються концепції суспільного регулювання, створюються нові ціннісно-нормативні системи. Отже, моральна філософія має наполегливо вдаватись до критичного аналізу та узагальнень наукових даних таких емпіричних теорій.

когнітивний дисонанс, когнітивні елементи, ситуація морального вибору, самосвідомість

Поняття «когнітивний дисонанс» вперше було введено у науковий обіг американським психологом Ф. Хайдером ще у 1944 році. Згодом, у 1956 році, Леон Фестінгер розробив вже теорію когнітивного дисонансу з метою пояснення ситуації внутрішнього конфлікту особистості, спричиненого наявністю суперечливих знань, уявлень або соціальних установок. У теорії когнітивного дисонансу вважається, що існує комплекс знань про дійсність, який має назву когнітивної системи, елементи якої можуть бути різного ступеня складності, узгодженості і взаємопов'язаності. При цьому складність когнітивної системи залежить від кількості і різноманіття включених до неї елементів. За визначенням Л. Фестінгера, когнітивний дисонанс - це невідповідність між двома когнітивними елементами (когніціями) - думками, досвідом, знаннями та установками – за умов якої заперечення одного елемента слідує з наявності іншого, і з цією невідповідністю пов'язане відчуття дискомфорту, що виникає при зіткненні у свідомості індивіда логічно суперечливих знань про одне й те саме явище або подію. Під знанням автор теорії розуміє «те, що індивід знає про самого себе, про своє оточення, поведінку»[1]. Дисонанс когнітивних елементів властивий практично усім тим ситуаціям, у яких суб'єкт опиняється перед вибором одного з двох або більше варіантів поведінки, він виникає тоді, коли одні установки суб'єкта приходять на зміну іншим, коли існують розбіжності між поведінкою та установками, коли альтернативи вибору є в рівній мірі привабливими. Теорія когнітивного дисонансу характеризує способи усунення або згладжування цих протиріч і описує те, як це робить людина у типових ситуаціях.